

גבור של התורה: הרב מרדכי אליהו
מעשה במסירות נפש מול נשיא ברזיל

בְּפִרְשֵׁת "וַיִּגַּשׁ", יְהוּדָה עָמַד בְּגְבוּרָה
מוֹל הַמִּשְׁנָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם.

כִּךְ גַּם צְדִיקֵי יִשְׂרָאֵל, שָׁיֵשׁ בָּהֶם אֲמוּנָה,
לֹא פוֹחַדִּים מֵאִף אָדָם, אֲלֹא רַק מֶה'!

יום אחד, נגש לרב "איש מוסד" עם
משימה סודית וחשובה מאוד:

"כבוד הרב, אנחנו חייבים את העזרה
שלך כדי להציל יהודים!"

הָאִישׁ.

"יֵשׁ לָנוּ חֲטוּפִים יְהוּדִים בְּסוּרְיָה," אָמַר
"נָשִׂיא בְּרָזִיל הוּא חָבֵר שֶׁל נָשִׂיא סוּרְיָה.
אַתָּה חַיֵּב לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עֲזָרָה לְהַשִּׁיג מִידָע!"

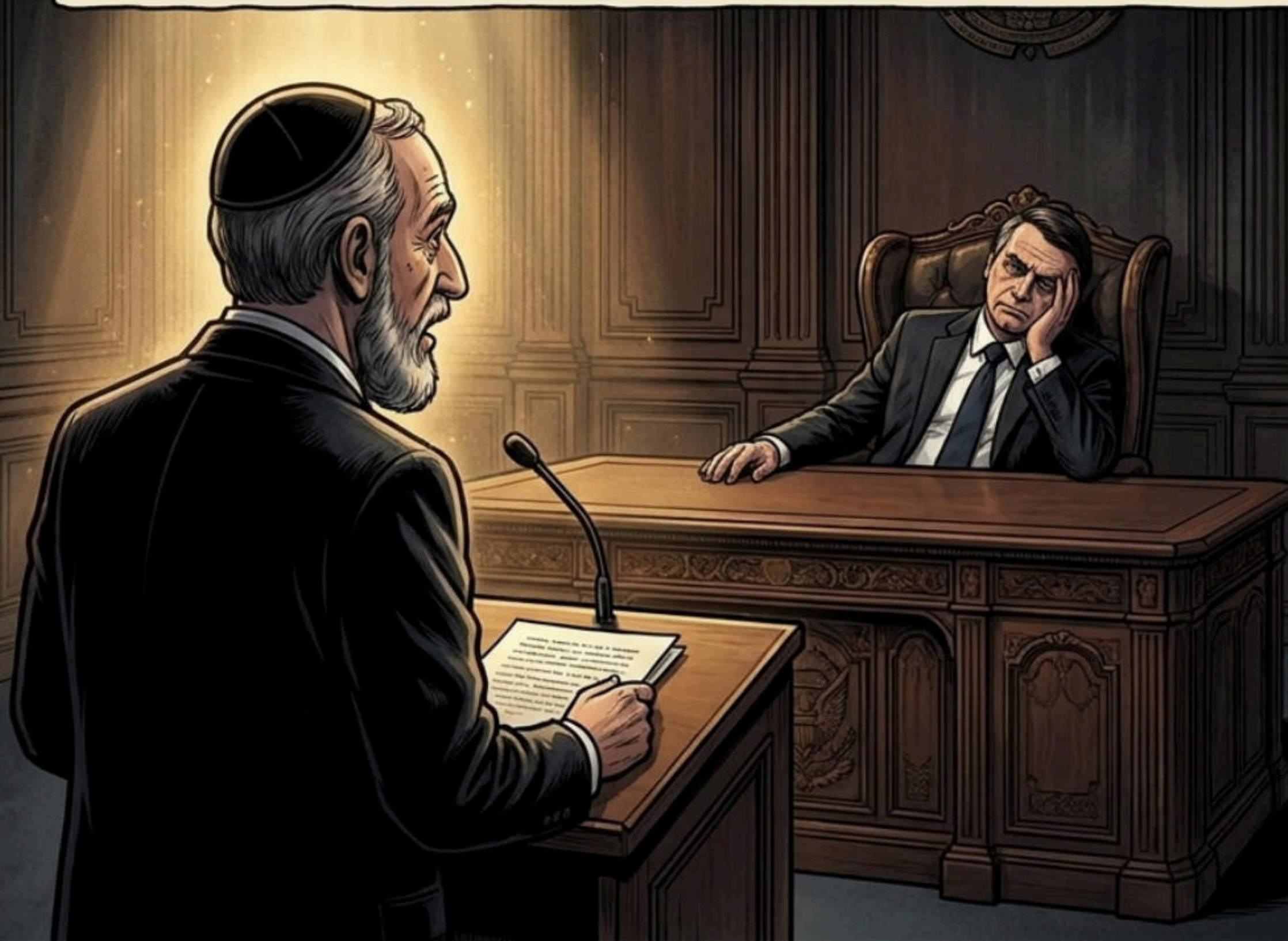
אַבֵּל הַמְּשִׁימָה הַיְתָה מִפְּחִידָה!
נָשִׂיא בְּרָזִיל הָיָה אָדָם נִוְקָשָׁה וְעֲצָבָנִי מְאֹד.
כָּל הָאֲנָשִׁים סָבִיבוּ רָעָדוּ מִמֶּנּוּ מִפֶּחַד.

הָרַב וְנִכְנַס לַחֲדָר הַגָּדוֹל שֶׁל הַנָּשִׂיא עִם מִנְהִיגֵי הַקְהָלָה.
כְּדֵי לַחֲלֹק כְּבוֹד, הִגִּישׁ הָרַב לַנָּשִׂיא מִתָּנָה מְיוֹחֶדֶת: סֵפֶר תַּנ"ךְ מְתַרְגָּם.

הַנְּשִׂיא אָמַר "תּוֹדָה רַבָּה". אֵךְ כַּאֲשֶׁר אֶחָד הַיְּהוּדִים קָם לְנֹאם, הַנְּשִׂיא הִשְׁתַּעֲמָם.
הוּא הוֹצִיא מִכִּיסוֹ שְׁתֵּי גוֹלוֹת זְכוּכִית...

אוי וַאֲבוֹי! הַנָּשִׂיא הַנִּיחַ אֶת
הַגּוֹלוֹת מִמָּשׁ עַל סֵפֶר הַתֵּנִ"ךְ!
הוא הִתְחִיל לְשַׁחֵק בָּהֶן עַל
הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ!

לֵב הָרֵב כָּאֵב מְאֹד. הוּא לֹא הָיָה
מְסֻגָּל לְשֵׁתֶק מוֹל זְלוּל בַּתּוֹרָה!
הוּא לָחַשׁ לַמְתַּרְגְּמָן: "תִּגִּיד לַנְּשִׂיא
נְשִׁינִיד אֶת הַגּוֹלוֹת, זֶה סֵפֶר קְדוֹשׁ!"

הַמִּתְרַגְּמָן נִהְיָה אָדָם. הוּא רָעַד מִפֶּחַד מִהַנָּשִׂיא הָעֶצְבָּנִי וְאָמַר שְׂאֵסוּר לְהִגִּיד לוֹ דָּבָר כָּזֶה!
אָבֵל הָרַב דָּרַשׁ מִיָּד: "תִּגִּיד לוֹ עַכְשָׁו! זֶה סֵפֶר קָדוֹשׁ!"

הַנָּשִׂיא הַבְּחִין שֶׁהֵם מְתַלַּחְשִׁים.
פָּנִיו שֶׁל הַנָּשִׂיא זָעֵמוּ! הוּא
צָעֵק עַל הַמְּתַרְגְּמָן בְּקוֹל מִפְּחִיד:
"מָה הוּא אֹמֵר לָךְ? תִּגִּיד לִי מִיָּד!"

הַמִּתְרַגְּמֵן הַמְּבַהֵל גִּמְגֵּם בְּרַעְדָּה:
"הָרַב מְבַקֵּשׁ... שְׁתוֹרִיד בְּבִקְשָׁה אֶת הַגּוֹלוֹת... כִּי זֶה סֵפֶר קָדוֹשׁ."

נִס גָּדוֹל קָרָה! הַנָּשִׂיא לֹא כָעַס!
הוּא עָצַר אֶת הַפְּגִישָׁה, קָרָא
לָרֵב לְחֻדְרוֹ הַפְּרָטִי וְאָמַר:
"אַף אָדָם בָּעוֹלָם לֹא הֵעֵז לְהַעִיר
לִי קוֹדֶם. בְּגִלָּל שְׂאֵתָה אֲמִיץ,
אֲמִיץ, אֲנִי מְכַבֵּד אוֹתְךָ וְאֶשְׁמַע
וְאֶשְׁמַע לְכָל מָה שֶׁתֹּאמַר!"

הָרַב מִיָּד סֵפֶר לְנִשְׂיָא עַל הַחֲטוּפִים הַיְּהוּדִים בְּסוּרְיָה. הוּא
בִּקֵּשׁ שְׂתִתְעָרֵב כְּדִי לְהַשִּׁיג מִידָּע. נִשְׂיָא בְּרָזִיל הַבְּטִיחַ
לַעֲשׂוֹת זֹאת זֹאת מִיָּד! מְשִׁימַת הַהֲצָלָה הַצְּלִיחָה!

בְּדֶרֶךְ חֲזָרָה, עוֹזְרוּ הַנְּדָהּם שְׂאֵל: "הָרֵב, אֵיךְ עֲשִׂיתָ אֶת זֶה??"
עָנָה הָרֵב וְגָלָה אֶת הַסּוּד מִסֵּפֶר מִשְׁלִי: "סִלְסָלָה וְתִרְוֹמְמָךְ!"
כֹּאֲשֶׁר אָנוּ מְכַבְּדִים אֶת הַתּוֹרָה בְּלִי פֶחַד – הֶקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא גוֹרֵם לָכֶךָ שְׁהַתּוֹרָה תִּרְוֹמֵם אוֹתָנוּ!